

[Aase Olesen]

ne imod? Jeg synes altså, at der kunne have været argumenteret bedre.

Da vi fik de første lovforslag fra den nye skatteministers hånd, roste jeg ministeriet for de bemærkninger, forslaget var udstyret med. Det er, fordi jeg er pædagogisk anlagt. Jeg havde håbet, at det havde virket. Jeg synes, dette er dårligt oplyst. De gældende lovregler er ikke optrykt, og man går som sagt ikke i dybden med de argumenter, der er i selve betænkningen, som ligger til grund.

Afslutningsvis vil jeg gerne påpege, at det må være en klar forudsætning for, at man begrænser myndighedernes mulighed for at gå videre med sagerne, at Landsskatterettens sagsbehandlere har tilstrækkelige forudsætninger for at bedømme en sag, herunder at man har mulighed for at høre skatteyderne.

Men overordnet: principiel tilslutning til sitet med lovforslaget.

Bente Juncker (CD):

Også Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig lovforslaget.

Det er jo en kendt sag, at skattereglerne er komplicerede og uoverskuelige for den enkelte skatteyder. Derudover er klagesystemet utrolig langt. Der kan gå 3, 4, 5 år, før en borger når helt igennem systemet, og det finder vi er ganske urimeligt. Det er utrolig opslidende for den enkelte, men også for hele hans familie.

Vi er derfor i CD tilfredse med de små ændringer, skatteministeren her lægger frem. Det har været nævnt flere gange, hvad de går ud på. Det skal jeg ikke trætte Tinget med, men blot sige, at vi kan stemme for lovforslaget.

Glistrup (FP):

Jo mere man fordyber sig i studiet af ministerens forslag, jo stærkere domineres man af det bekendte Sven Duva-citat:

»Ett dåligt huvud hade han, men hjärtat det var gott.«

Lad mig med det samme vedrørende denne sag sige, at her vil Fremskridtspartiet stemme med hjertet, og derfor vil vi støtte ministeren. Vi vil gå ind for det forslag, næsten ligegyldigt hvordan det så bliver, efter at man har udfoldet de aktiviteter, som ordførerne for Socialdemokratiet, SF og De Radikale har omtalt, nemlig at de vil gå meget aktivt og indgående ind i udvalgsarbejdet.

For vort vedkommende vil det bestå i, at vi straks i morgen, når udvalgsformanden åbner for spørgsmål, vil komme med en byge af skriftlige spørgsmål til ministeren om en lang, lang række detaljer vedrørende disse ting, og hvor ministeren i så at sige hvert eneste af disse spørgsmål vil kunne finde gemt et eller flere ændringsforslag, for det her må kunne gøres teknisk bedre.

F.eks. er det aldeles horribelt, at man skal sende skønsudmeldelser over til Landsretten, i stedet for at Landsskatteretten direkte udmelder den pågældende syns- og skønsmand. Altså alene den forhaling og forsinkelse af sagen, der ligger i denne del af systemet, og den måde, man afgrænser, hvor der skal være appelbegrænsninger for det offentlige. Det er formentlig også en måde, som vil føre til, at man ikke får de ting, som ministeren tilsigter, med, men derimod får en hel del med af det, som ministeren ikke tilsigter.

Sådan er der faktisk behov for en total omskrivning og teknisk forbedring af dette ret kortfattede forslag, så når socialdemokraten sluttede med at sige, at hun ville gå aktivt ind i udvalgsarbejdet, vil vi slutte med at sige, at vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet. Der ligger efter ordførertalerne fra henholdsvis Socialdemokraterne og Fremskridtspartiet antagelig en afrund til forskel i vor opfattelse af dette område, og vi vil gøre alt for, at ministerens intentioner også kan blive omsat til praksis, så det ikke bliver det slag i luften, som det i vidt omfang vil være, hvis ministerens forslag blev vedtaget uændret.

Stavad (S):

Det er med det her forslag, som dengang bonden klippede grisen: meget skrig og skrål, men grumme lidt uld.

Skatteministeren har brugt utrolig mange kræfter på at forsøge at gøre sig populær på at tale retssikkerhed. Det har været overskriften for en række fremstød, og det er også overskriften på det her forslag.

Det, forslaget handler om, er, hvis vi ser den betænkning, der ligger, at i to sager i 1985 forsøger man at forhindre Skatteministeriet i at køre videre fra Landsskatteretten til Landsretten, og så er der yderligere ni anker i 1985 fra Skatteministeriets side til Højesteret.